

2014-12-23

Nr. 21-11910

UAB „Vilniaus vandenys“, Dominikonų g. 11, LT-01527 Vilnius, tel. (8 5) 266 4304, faks. (8 5) 262 2838, el. p. info@vv.lt, www.vv.lt
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 120545849, PVM mokėtojo kodas LT205458414
A. s. LT89 7044 0600 0026 4955 AB SEB banke, kodas 70440
A. s. LT29 4010 0424 0374 9585 AB DNB banke, kodas 40100

Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai
Verkių g. 25C-1, LT-08223 Vilnius

2014-12-23 Nr. 6-1514 (120-04)

Kopija:

Lietuvos vandens tiekėjų asociacijai

Laisvės pr. 117A, LT-06118 Vilnius

PASTABOS

Dėl Garantinio geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo vykdymo tvarkos ir sąlygų aprašo

UAB „Vilniaus vandenys“ teisininkams, susipažinus su Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos (toliau – **Komisija**) pateiktu Garantinio geriamojo vandens ir (arba) nuotekų tvarkymo vykdymo tvarkos ir sąlygų aprašu (toliau – **Aprašas**), kilo pagrįstu abejoniu, ar pagal galiojančią įstatymine bazę Aprašo nuostatas apskritai įmanoma praktiškai įgyvendinti, ir nevisiškai suprantami įstatymo leidėjo ketinimai (tikslai), siekiami įstatymo lygiu įtvirtinant garantinio vandens tiekėjo institutą, t. y. manytina, kad įstatymo leidėjo siekiamus tikslus galima pasiekti paprastesniu būdu, netaikant garantinio vandens tiekimo. Atsižvelgiant į tai, teikiame savo pastabas dėl Aprašo:

1. Aprašo 6. p. numato, kad garantinį geriamojo vandens tiekimą ir (arba) nuotekų tvarkymą vykdo savivaldybių administracijų direktoriai ar jų įgalioti asmenys. Pažymėtina, kad 2014-11-01 įsigaliojusio Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo Nr. X-764 pakeitimo įstatymo (toliau – **Įstatymas**) 15 str. „*Garantinis geriamojo vandens tiekimas ir (arba) nuotekų tvarkymas*“ 2 d. norma imperatyviai nurodo, kad geriamojo vandens tiekimą ir nuotekų tvarkymą savivaldybės teritorijoje vykdo **savivaldybės institucija** (ne įgalioti asmenys). Savivaldybės institucijos sąvoka apibrėžiama LR vietos savivaldos įstatymo 3 str. 3 d., nurodant, kad savivaldybės institucija, tai: (1) savivaldybės atstovaujamoji institucija – savivaldybės taryba, (2) savivaldybės vykdomoji institucija (vykdomosios institucijos) – savivaldybės administracijos direktorius, savivaldybės administracijos direktoriaus pavaduotojas (pavaduotojai). Atkreiptinas dėmesys, kad į savivaldybės institucijos sąvoką nepatenka savivaldybės kontroliuojamos įmonės sąvoka, kuri apibrėžiama kitoje LR vietos savivaldos įstatymo normoje, konkrečiai – 3 str. 6 dalyje. Taigi, vadovaujantis įstatymo 15 str. 2 d. ir LR vietos savivaldos įstatymo 3 str. 3 d., darytina pagrįsta išvada, kad garantinio vandens tiekimo negali vykdyti savivaldybės kontroliuojamos įmonės, įskaitant ir geriamojo vandens tiekėjus bei nuotekų tvarkytojus.

Be to, net ir pripažinus, kad garantiniais vandens tiekėjais gali būti savivaldybės administracijos direktoriaus įgalioti asmenys (-uo), konstatuotina, kad garantiniam vandens tiekimui ir (arba) nuotekų tvarkymui vykdyti savivaldybės administracijos direktorius negalėtų įgalioti geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, veikusio savivaldybės teritorijoje, nes pagal įstatymo 24 str. geriamojo vandens tiekimas ir nuotekų tvarkymas yra licencijuojama veikla, o Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – **LR CK**) 2.77 str. 1 d. imperatyviai nustatyta, kad juridinis asmuo gali imtis tam tikros rūšies veiklos tik gavę įstatymų nustatyta tvarka išduotą licenciją. Vadinasi, po įstatymo įsigaliojimo geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo veikla neturint licencijos yra draudžiama.

Papildomai atkreiptinas dėmesys, kad savivaldybės administracijos direktorius garantinio geriamojo vandens tiekimo veiklai vykdyti negali įgalioti kitos savivaldybės geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, nes savivaldybės administracijos direktoriaus priimanų teisės aktų galiojimas apribotas savivaldybės teritorija. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, visiškai neaišku, kaip praktiškai turėtų būti įgyvendinti

(realizuoti) Aprašo 11 p., 12 p., 12.1. p., 12.2. p. ir 14 p., reguliuojantys garantinio geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo organizavimą ir vykdymą.

Atkreiptinas dėmesys, kad įstatymų leidėjo tikslai, siekiami sukuriant ir įgyvendinant garantinio vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo institutą, gali būti pasiekiami kur kas paprastesniu būdu: jeigu viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui sustabdoma ar panaikinama licencija, reiškia tokio geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo veikla yra neefektyvi. Bet kokios įmonės veiklos efektyvumą nemaža dalimi lemia jos valdymo organai. Pažymėtina, kad savivaldybės, kaip viešuosius geriamojo vandens tiekėjus ir nuotekų tvarkytojus kontroliuojantys subjektai, turi visas reikalingas juridines priemones pakeisti neefektyviai dirbančių įmonių valdymo organų narius. Dėl to nėra reikalinga „dirbtina“ keisti tokių įmonių vadovus į savivaldybės administracijos direktorių ar jo pavaduotoją, greičiausiai neturintį reikiamų kompetencijų darbui vandentvarkos sektoriuje.

2. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo veiklai vykdyti būtini pakankami technologiniai, finansiniai ir vadybiniai ištekliai. Šiame kontekste paminėtina, kad savivaldybės teritorijoje esanti geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūra, naudojama viešajam vandens tiekimui nuosavybės teise priklauso savivaldybės teritorijoje veikiančiam viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui. Atkreiptinas dėmesys, kad aplinkybė, jog viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui dalį infrastruktūros, kaip turtinį įnašą, yra perdavusi savivaldybė (-ės) nuosavybės priklausomumo ir disponavimo ja aspektu, nėra reikšminga, nes LR CK 2.48 str. numato, kad juridiniai asmenys turtą valdo, naudoja ir juo disponuoja nuosavybės teise, o 2.45 str. numato, kad „*juridinio asmens dalyvis yra asmuo, <...> kuris nors neišsaugo nuosavybės teisių į juridinio asmens turtą, bet įgyja prievolinių teisių ir (ar) pareigų, susijusių su juridiniu asmeniu.*“. Ypatingai pažymėtina, kad pagal Konstituciją savininkas turi teisę su jam priklausančiu turtu atlikti bet kokius veiksmus, išskyrus uždraustus įstatymu, naudoti savo turtą ir lemti jo likimą bet kuriuo būdu, kuriuo nepažeidžiamos kitų asmenų teisės ir laisvės. Kiti asmenys turi nepažeisti šiu savininko teisių, o valstybė turi pareiga ginti ir saugoti nuosavybę nuo neteisėto kėsینimosi į ją, kitu pažeidimu (Konstitucinio Teismo 2006 -03-14 nutarimas). Nuosavybės neliečiamumą detaliau reguliuoja LR CK 4.37 str. 1 d., kurioje numatyta, kad nuosavybės teisė – tai teisė savo nuožiūra, nepažeidžiant įstatymų ir kitų asmenų teisių ir interesų, valdyti, naudoti nuosavybės teisės objektą ir juo disponuoti. Vadinas, tam, kad savivaldybės institucija ar įgaliotas asmuo, siekiantys vykdyti garantinį vandens tiekimą, galėtų teisėtai naudoti viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui, kuriam sustabdytas ar panaikintas veiklos licencijos galiojimas, savininko teisėmis priklausančią geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūrą, būtina, kad geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimas ir/ar perėmimas būtų tinkamai juridiškai įformintas, t. y. reikalinga, kad savininkas tinkamai perleistu ar perduotu naudotis infrastruktūrą ar jos dalis, ar teisę naudoti infrastruktūrą. Įstatymo 16 str. 6 d. nurodo, kad geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų infrastruktūra įprastai naudojama nuomos, panaudos arba jungtinės veiklos sutarčių pagrindu. Šiame kontekste būtina akcentuoti, kad 2013 metais didžiosios daugumos geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų veikla buvo nuostolinga, finansinė padėtis sudėtinga, kas faktiškai sąlygoja tai, kad reikšminga dalis geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų yra valstybės skolininkai arba valstybės garantuojami skolininkai, kurių veikla yra griežtai apribota LR valstybinės skolos įstatymo nuostatų. LR valstybinės skolos įstatymo 3 str. 13 d. 3 p. imperatyviai numatyta, kad: „*Valstybės skolininkai arba valstybės garantuojami skolininkai <...>, be Finansų ministerijos arba akcinės bendrovės Turto banko, kai ši bendrovė administruoja Finansų ministerijos perduotas perskolinamas paskolas, valstybės garantijas ir kitus turtinius įsipareigojimus, rašytinio leidimo ir nesuderinę sąlygų šioms veiksmams atlikti neturi teisės perduoti ar kitaip perleisti, išnuomoti, ikeisti ilgalaikio turto (infrastruktūros).*“. Be to, dauguma geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, siekdami įvykdyti vandentvarkos projektus, yra prisiėmę skolinių įsipareigojimų, kurių įvykdymas užtikrintas geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros hipoteka. LR CK 4.170 str. 5 d. numatyta, kad hipoteka neatima iš įkaito davėjo teisės valdyti, naudoti įkeistą turtą ir juo

disponuoti atsižvelgiant į hipotekos kreditoriaus teises. Hipotekos kreditoriaus teisių apsauga paprastai realizuojama hipotekos sandoryje, nurodant, kad hipoteka įkeistos infrastruktūros perleidimas, suteikimas naudotis, nuoma galima tik su hipotekos kreditoriaus sutikimu (leidimu). Už hipoteką įkeistos infrastruktūros perleidimą, suteikimą naudotis, nuomą, be hipotekos kreditoriaus sutikimo (leidimo), įprastai numatomos itin griežtos sankcijos. Remiantis išdėstytu, konstatuotina, kad viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, kuriam sustabdytas ar panaikintas licencijos galiojimas, kreditoriai gali pagrįstai ir teisėtai nesuteikti (neperleisti) infrastruktūros garantiniam vandens tiekimui vykdyti, o tokios infrastruktūros panaudojimas, be kreditorių sutikimo, gali sukelti itin žalingas pasekmes. Be to, visiškai neaišku, kokiu juridiniu pagrindu ir tvarka (salygomis) bus perimama naudoti garantiniam vandens tiekimui vykdyti reikalinga infrastruktūra, laikinai apribojant savininko teises į nuosavybę. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, manytina, kad savivaldybės institucija arba administracijos direktorius neturės ir negali turėti technologinių, finansinių ir vadybinių išteklių tinkamam geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo veiklos atlikimui (Aprašo 14.2. punktas) ir atitinkamai negalės teisėtai atlikti su naudojama infrastruktūra eksploatacinių veiksmų (Aprašo 14.4. punktas).

3. Papildomi klausimai, kurie, reglamentuojant garantinį vandens tiekimą, nėra tinkamai sureguliuoti:

Pirma, kas atsitinka su viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, kuriam sustabdytas ar panaikintas licencijos galiojimas, administracijos pareigūnais (vadovybe), kai savivaldybės teritorijoje geriamojo vandens tiekimą ir nuotekų tvarkymą pradeda vykdyti savivaldybės administracijos direktorius? Atleidžiami? Jeigu taip, kokiu pagrindu?

Lydintis klausimas: ar atleidžiamas tik viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, kuriam sustabdytas ar panaikintas licencijos galiojimas, vadovas (generalinis direktorius) ar kartu ir žemesnio lygio vadovai?

Antra, kas atsitinka su viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, kuriam sustabdytas ar panaikintas licencijos galiojimas, darbuotojais ir kitais specialistais? Logiškai mąstant vandentvarkos specialistai negali dirbti darbovietėje, kurioje darbdavys, negalėdamas vykdyti pagrindinės veiklos, negali užtikrinti darbuotojui darbo pagal jo darbo funkciją.

Trečia, jeigu darbuotojai atleidžiami, tai iš kieno lėšų mokamos išeitinės kompensacijos atleidžiamiesiems asmenims?

4. Įstatymo 15 str. 7 d. nustatyta, kad savivaldybės institucija, vykdydama garantinį geriamojo vandens tiekimą ir (arba) nuotekų tvarkymą, vadovaudamasi Garantinio geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo vykdymo tvarkos ir sąlygų aprašo nuostatomis perima teises ir pareigas, tiesiogiai susijusias su geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo veikla, pagal visas viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, kuriam sustabdytas ar panaikintas licencijos galiojimas, geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešąsias sutartis su abonentais ir vartotojais. Įstatymo 15 str. 7 d. nuostatos yra perkeltos į Aprašo 14.5. punktą. Ypatingai pažymėtina, kad geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, vykdydamas geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo veiklą, savo veikloje sudaro ne tik geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešąsias sutartis su abonentais ir vartotojais, bet ir kitokio pobūdžio sutartis: viešąsias paslaugų, darbų, prekių pirkimo – pardavimo sutartis, paskolos ar kitokias skolinimosi sutartis ir t. t. Atkreiptinas dėmesys, kad Lietuvos Respublikos civilinėje teisėje pripažįstamas sutarties uždarmo principas, kurio esmė tai, kad civilinių santykių subjektai veikia *inter alia* lygiateisiškumo, autonomijos, nesikišimo į privačius reikalus principų pagrindu, civiliniams santykiams nebūdingas pavaldumas, iš to išplaukia, kad sutartis sukuria teises ir pareigas tik jos šalims ir tik sutarti sudariusios šalys gali reikšti iš jos kylančius reikalavimus (žr. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2003 m. sausio 31 d. nutartį civilinėje byloje N. U. v. AB viešbutis "Lietuva", Nr. 3K-7-145/2003; 2004 m. kovo 1 d. nutartį civilinėje byloje L. Ezerskio įmonė v. UAB „Jūsų Aušrė“, Nr. 3K-3-146/2004; 2010 m. lapkričio 15 d. nutartį civilinėje byloje A. V. v. P. V., Nr. 3K-3-453/2010). Vadovaujantis Lietuvos

Aukščiausiojo Teismo pripažintu ir sankcionuotu sutarties uždarmo principu, kyla pagrįsta abejonė, ar garantinis geriamojo vandens tiekėjas teisėtai ir teisiškai gali perimti teises ir pareigas pagal viešąsias paslaugų, darbų, prekių pirkimo – pardavimo sutartis, paskolos ar kitokias skolinimosi sutartis ir kitas panašias sutartis. Papildomai atkreiptinas dėmesys, kad viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, kuriam sustabdytas ar panaikintas veiklos licencijos galiojimas, negalės vykdyti pagrindinės geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų veiklos, todėl negaus jokių pajamų, o pagal Aprašo 14.6. p. geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, kuriam sustabdytas ar panaikintas veiklos licencijos galiojimas, ir garantinio geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo apskaitas numatoma atskirti ir ias tvarkyti atskirai. Atsižvelgiant į: (1) sutarčių uždarmo principą, (2) aplinkybę, kad viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, kuriam sustabdytas ar panaikintas veiklos licencijos galiojimas, negalės vykdyti pagrindinės geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų veiklos ir negaus pajamų, (3) tai, kad numatoma atskirti viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, kuriam sustabdytas ar panaikintas veiklos licencijos galiojimas, ir garantinio vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo apskaitas (sąskaitas), nėra aišku, ar ir kaip, vykdant garantinį vandens tiekimą ir (arba) nuotekų tvarkymą, bus atsiskaityta su viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, kuriam sustabdytas ar panaikintas veiklos licencijos galiojimas, tiekėjais, kreditoriais ir kitais subjektais, teikiančiais ar suteikusiais paslaugas viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui. Taigi garantinio vandens tiekėjo instituto sukūrimas neabejotinai turi ir gali turėti neigiamos įtakos tiekėjams, apsisprendžiant dėl dalyvavimo vandentvarkos sektoriuje vykstančiose viešuosiuose pirkimuose, nes tiekėjams didėja viešojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo nemokumo ir vėluojančių atsiskaitymų rizika. Be to, garantinio vandens tiekėjo instituto sukūrimas ir taikymas neabejotinai didina viešųjų geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų kreditavimo riziką. Dėl to būtina ši instituta reglamentuoti aiškiai, nuosekliai ir tiksliai. Jeigu to padaryti neįmanoma, dėl galimos neigiamos įtakos siūlytina šio instituto apskritai atsisakyti.

5. Aprašo 14.7. p. numatyta, kad garantinis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas privalo, pasibaigus garantinio geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo veiklai, atsiskaityti su infrastruktūros, kuri buvo naudojama garantiniam geriamojo vandens tiekimui ir (arba) nuotekų tvarkymui, savininku ar kitu teisėtu valdytoju. Ši norma nėra aiški ir praktikoje sunkiai įgyvendinama (realizuojama), nes Aprašo 14.7. p. nustato tik pačią pareigą (faktą), kad garantinis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas privalo atsiskaityti su infrastruktūros savininku ar kitu teisėtu valdytoju, tačiau nėra detalizuota, kokiais terminais, kainomis, sąlygomis ir kokių juridiniu pagrindu, turėtų būti vykdomas atsiskaitymas tarp garantinio vandens tiekėjo ir infrastruktūros savininko ar valdytojo. Galų gale nėra aišku, ar už vykdytą garantinio geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo veiklą, garantinis vandens tiekėjas gali pasilikti (atsiskaityti) pelno.

6. Aprašo 14.10. p. nustatyta pareiga per 1 (vieną) mėnesį sudaryti visas garantiniam geriamojo vandens tiekimui ir (arba) nuotekų tvarkymui vykdyti reikalingas sutartis yra neįmanoma įvykdyti dėl LR CK 6.156 str. įtvirtinto sutarties laisvės principo, kas faktiškai reiškia, kad kiti ūkio subjektai turi teisę atsisakyti ir tikėtina atsisakys sudaryti atitinkamas sutartis su garantiniu geriamojo vandens tiekėju ir nuotekų tvarkytoju.

7. Aprašo 17.2. p., numatantis, kad paslaugų kaina visą garantinio geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo laikotarpį negali būti didesnė, negu viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, vykdžiusio viešąjį geriamojo vandens tiekimą ir (arba) teikusio nuotekų tvarkymo paslaugas toje pačioje savivaldybės viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijoje iki viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir (arba) nuotekų tvarkytojo veiklos licencijos galiojimo sustabdymo ar panaikinimo, prieštarauja Įstatymo 17 str. įtvirtintam principui, kad geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų (įskaitant paviršines nuotekas) tvarkymo paslaugų srityje taikomas sąnaudų susigrąžinimo principas reiškia, kad geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainos turi padengti būtinausias sąnaudas, reikalingas geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugoms teikti, ilgalaikiam geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros eksploatavimui, renovacijai ir plėtrai užtikrinti, abonentams ir vartotojams priimtinoms

sąlygoms naudotis geriamuoju vandeniu ir gauti tinkamos kokybės nuotekų tvarkymo paslaugas sudaryti, taip pat aplinkos taršai mažinti ir vandens ištekliams racionaliai naudoti, nenumatančiam jokių išimčių garantinio geriamojo vandens tiekimo atveju, ir Bendrosios vandens politikos direktyvos 9-ajame straipsnyje įtvirtintam reikalavimui įgyvendinti visišką sąnaudų susigrąžinimo principą, t. y. Bendrijos narės turi užtikrinti, kad jų geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai būtų pelningi.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, kad:

1. Įstatymų leidėjo tikslai, siejami sukuriant ir įgyvendinant garantinio vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo institutą, gali būti pasiekiami kur kas paprastesniu būdu per viešųjų geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų valdymo organų narių kaitą ir rotaciją.
2. Garantinio geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo institutą būtina reglamentuoti aiškiai, nuosekliai ir tiksliai.
3. Netinkamai sukurto ir reglamentuoto garantinio geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo instituto galiojimas ir taikymas dėl didėjančios viešųjų geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų nemokumo ir pradelstų atsiskaitymų bei kreditavimo rizikos yra itin žalingas, todėl tokio garantinio geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkymo instituto, koks nurodytas Apraše, siūlytina atsisakyti.

Generalinis direktorius

Valentinas Miltienis

